Võ phi Hùng, cựu HS Petrus Ký, 67-74, tặng cho Quán Ven Đường

LÉGAL
LE DIRECTEUR GÉRANT:

Năm thứ 11 — Số 1101 — NGÀY THỨ BẢY 28 AOUT 1937

TIẾNG-DÂN

GIÁ BÁO: Mỗi số 0$04
TRONG NƯỚC: Một năm 6$00 — Sáu tháng 3.10 — Ba tháng 1.60
PHÁP VÀ THUỘC-ĐỊA PHÁP: Một năm 7$00 — Sáu tháng 3$60
NGOẠI QUỐC: Một năm 11$00 — Sáu tháng 6$00
Mua báo và đăng quảng-cáo xin trả tiền trước.

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút HUYNH-THUC-KHANG

Mỗi tuần xuất-bản ba kỳ: thứ ba, thứ năm và thứ bảy
Số 123, đường Đông-Ba, HUẾ
Điện-thoại số 62 — Đánh giây thép: TIENGDAN HUE

Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Cùng thì biến, biến thì thông.
(Kinh Dịch)

Người phương Đông không còn giữ được cái tánh "VỈNH-TỊNH" như xưa nữa

Về tánh cách dân tộc trên thế giới, người ta có câu phê bình: «Người phương Tây ưa hoạt động, người phương Đông có tánh vỉnh tịnh». Như nói Đông Tây không gặp nhau thì cái tánh cách khác nhau đó, chính là một nguyên nhân lớn.

Vì sao có cái tánh cách khác nhau? Vì phương Tây, nói riêng một Âu châu mà dồn lại đến trên 20 nước, lợi hại tiếp xúc gần nhau, không tranh cạnh thì không tự tồn được; người đã sống trong hoàn cảnh cạnh tranh ấy, không khác gì hằng ngày bị vây trong trận giặc, hở một chút đã thấy nguy vong đến nơi, nên cần phải hoạt động luôn, thành ra cái tánh hảo động.

Còn phương Đông nước lớn nhứt là nước Tàu, cái nước văn minh tối cổ, đất rộng người nhiều, còn nước nhỏ chung quanh không khác gì là nước phục thuộc, có cạnh tranh cũng trong khoảng tạm thời, rồi xoay lại cái cuộc yên lặng mà người đời gọi là thái bình vô sự. Hoàn cảnh đã thế, lại dồn thêm những học thuyết «phi chiến, chỉ binh» in sâu vào não mỗi người, cho việc binh là việc nguy hiểm, là họa ghê gớm, không ai muốn nghe và thấy cái cảnh máu sông xương núi kia; vì thế, người phương Đông có tánh vỉnh tịnh, có động là chuyện bất đắc dĩ mà thôi.

Đó là nói theo lịch sử đời dĩ vảng, chớ vào khoảng thế kỷ 20, cái đời Âu Á giao thông nầy thì hoàn cảnh đã đổi khác hẳn, khác vì cái động ở ngoài cứ dồn đến mà ở trong không sao giữ được cái tánh vỉnh tịnh lưu truyền đó. Chưa nói sự đổi khác đó hay hay dở.

Cái chứng rõ ràng là nước Nhật bản vì mấy chiếc tàu Mỹ mà gây ra cuộc Minh Trị duy tân, nước Tàu vì trận Á phiện mà mở toang mấy cửa biển, rồi diễn ra vô số là tấn kịch mới; cho đến nước Nam ta ở một góc trời, vẫn là một cõi Đào nguyên mà trên nửa thế kỷ nay, cũng hiện ra lắm cuộc thay đổi.

«Vỉnh tịnh» là tánh di truyền của người phương Đông, vì hoàn cảnh đổi thay không còn giữ nguyên như trước, cố nhiên là theo đường diễn tấn của công lệ thiên diễn; lại thêm một cớ làm cho tánh cách kia đổi khác càng mau chóng là cơ khí và khoa học:

Trước kia, chưa có tàu thủy xe hỏa, chưa có giây thép điển thoại.., tàu tây lại cửa Hàn ta, bắn phá mấy đồn pháo đài mà Nam, Bắc kỳ không hay không biết. Rồi kế đó Nam kỳ cắt nhường, Bắc kỳ thất hảm, mà ở Trung kỳ cứ ngâm thi vịnh phú, múa hát vui chơi; cái tình cảnh «sông ngăn núi cách» làm cho người nước không nghe thấy những đều kích thích mà ngủ cứ yên giấc, chung quanh mình cứ thấy cảnh tượng thái bình, cái tánh vỉnh tịnh vì đó gây nên.

Ngày nay ở đời mới nầy thì trái hẳn, không nói đâu xa, chỉ nói trong vài năm lại đây, về cuộc chiến tranh xảy ra trên thế giới, như cuộc Ý Á năm trên, cuộc Tây ban nha và Trung Nhật hiện thời, tiếng súng cối xay, tàu bay tạc đạn, nổ và rơi ở đâu bên châu Phi, bên Âu lục, cùng Bắc bình, Thượng hải đâu đâu, mà thường ngày tin tức kế tiếp đăng trên các báo ta, dở tờ báo ra, nào quân hai bên chết hàng ngàn hàng vạn, nào lâu đài

(Xem qua trang 2 cột 3)

HẢI-ÂU

VẨN-VƠ

Cảm cuộc Trung-Nhật chiến tranh

Tàu bay trên không đua vụt vụt!
Tạc đạn rơi xuống như trời lụt!
Lâu đài thành phố ngọn lửa hồng,
Ức vạn dân cư không chỗ đụt!
Binh Tàu chưa xong đến Hộ Tùng,
Nam-kinh Thanh-đảo tung lung tung!
Bên nầy chết bên kia cũng chết,
Xương chất thành gò máu thành sông.
Phần chết, quân nhân đã ra gánh,
Làm trai gặp giặc hăng-hái đánh.
Đáng thương đàn bà, trẻ con, ông già,
bà cả, toàn là người vô cớ.
Viên đạn vô tình không biết tránh!
Tiếng rao hội hòa bình,
Quốc tế công pháp kỳ rành rành.
Rút cuộc không gì hơn mối lợi,
Vì lợi gây ra kịch cạnh tranh.
Cạnh tranh sanh tồn cùng cấp chắc,
Cõi đời thiên diễn là trận giặc.
Mạnh được yếu thua chả ai thương,
«Kiêm ái, phi công» thôi đành gác
xó thuyết họ Mặc!

M. V.

Vài hạt có cuộc tuyển cử dân biểu lại

1) Đắc cử nhân dân-đại biểu mới mấy ngày và đắc cử với một cách rất khó khăn mệt nhọc, M. Phan-lý-Ngư bị nhiều người kiện. Mỗi người viện mỗi lẽ. Biết chắc một lẽ hơn hết là tuổi khai trong bằng cấp tiểu-học-pháp-việt (C. E. P. F. I.) với giấy thuế thân của làng nguyên quán không phù nhau, năm nay M. Ngư chỉ có 27 tuổi, không đúng tuổi ứng cử dân biểu (28 tuổi). Quan Tỉnh đã tư việc ấy ra bộ Lại xét xử.

Ngày 18 Août, M. Phan-lý-Ngư đã đưa đơn xin từ chức.

Thế là tỉnh Bình-thuận sẽ có cuộc tuyển cử khác.

2) Ở Hà-tịnh thì ông Phạm-văn-Quảng bị ông Đinh-nho-Mỹ kiện, đến 29-8-37 nầy sẽ bàn lại. T. V.

TỪ Á SANG ÂU

CUỘC TRUNG-NHẬT

Nhật quyết đánh đắm các chiến thuyền Tàu — Không quân Nhật phá Nam-kinh và Hán-khẩu — Trung hoa không mắc mớp Quốc-liên như trước và quyết đánh tới cùng — Quân Tàu thắng ở nhiều nơi và lấy lại được Changton, Changpeh — Nga giúp Tàu — Đức không ủng hộ Nhật

HAI BÊN GIAO CHIẾN VỚI NHAU

Thượng-hải, 20-8. — Theo tin thông-tấn Reuter thì mấy toán viện binh Nhật mới lên bộ đã bắt đầu một cuộc tổng công kích các phòng tuyến của quân Tàu từ Giang-loan tới Ngô-tùng, và quân Tàu đã chống giữ một cách rào riết, coi mòi không có lợi cho bên nào cả.

Tại Hồng-khẩu vào khoảng quá nửa đêm quân Tàu đã thình lình đánh phòng trận tuyến quân Nhật mà tiến được chừng vài trăm thước gần bờ sông Hoàng-phố.

Quân Nhật đem cả xe tăng, xe súng và quân dự bị ra trận. Cuộc ác chiến cầm hai bên tấn lên cật hơn 10 giờ, nên nhân dân ở trong tỉnh không khỏi kinh hoàng.

QUÂN NHẬT THẢ TRÁI PHÁ XUỐNG KHO THUỐC ĐẠN CỦA NAM-KINH

Đông-kinh, 20-8. — Có tin chính thức rằng nhiều chiếc máy bay của Nhật tới thả trái phá xuống kho thuốc súng lớn nhất của Tàu ở Nam-kinh làm cho kho ấy nổ cháy rụi cả.

...VÀ QUYẾT ĐÁNH ĐẮM HẾT CÁC CHIẾN THUYỀN CỦA TÀU

Đông-kinh, 20-8 — Thủy-quân Đại-tá của Nhật là Thân-vương Fushimi mới về triều kiến Nhựt hoàng, diện tấu về mọi việc hải quân Nhựt tham chiến ở Thượng hải.

Hải quân Nhựt nhứt định sẽ đánh phá tan tành các đạo chiến thuyền của Tàu tổng số tới 111 chiếc, dung lượng tới 700 000 tấn, theo như lời các nhà giám định đã thống kê.

TOÀN THỂ CÔNG NGHỆ NHẬT PHẢI PHỤC SỰ CHIẾN TRANH

Đông kinh, 20-8 — Nội các Nhựt đã nhóm sáng nay đã thảo luận về dự luật tổ định buộc toàn thể kỹ nghệ Nhật phải phục sự chiến tranh. Dự luật ấy sẽ trình cho Quốc hội xét và chuẩn y trong một phiên nhóm bất thường vào khoảng đầu tháng Septembre.

NHẬT KHÔNG CHỊU LẬP KHU PHI CHIẾN Ở THƯỢNG HẢI

Đông-kinh, 20-8 — Thủ tướng bộ Ngoại giao Nhật đã trả lời cho phó lãnh sự Anh rằng Chính phủ Đông kinh không thể chuẩn nhận bản thông điệp của Anh trù định định chiến ở Thượng hải và trao trách nhiệm bảo hộ kiều dân Nhật cho

(Xem qua trang 2 cột 3)

CHUYỆN ĐỜI

Cần gì mà Nhật còn mượn cớ phao vu nữa chớ!

Tới đã mấy tuần nay, từ chọi nhau ở Lư câu kiều, đến chiếm đoạt Bắc bình, may lại say máu trầy nhau đến Thượng hải, nào súng, nào gươm, nào tạc đạn, nào quả bom, hai bên quân Nhật và Tàu thì nhau bắn giết có hàng ngàn hàng vạn. Nhật cứ đánh tới, Tàu không nhịn được, phải chống lại. Còn ai bảo cuộc chơi ngông đổ máu đó là chuyện gì mà không phải là chiến tranh?

Đã chiến tranh, thời thì cứ một mực sấn nhau, giết nhau cho rõ mặt trống mái, cần gì phải thuyết lý và kiếm cớ để lôi cho mất chỗ.

Ấy vậy mà theo tin trên các báo, thấy có một vài chuyện phao vu rất buồn cười:

Nguyên quân Nhật đương tập trung ở Thượng hải, chọi với quân Tàu. Ở Thanh đảo có lịnh phải đợi quân trú đây sang mặt trận Thượng hải; có hai tên thầy quân không chịu đi, bị đội thầy binh Nhật bắn chết. 2 tên lính Nhật bị bắn đó, có nhiều người chung quanh mửa đó đều thấy và nhà báo ở Thanh đảo đã có một rổ cái nguyên nhân nói trên.

Nhưng người Nhật có chịu cái sự thiệt đó đâu, lại qui tội ngay cho cảnh binh Tàu, phao rằng cảnh binh Tàu bắn chết 2 tên thầy binh Nhật, bắt ngay một người cảnh binh Tàu ở đó, một mặt thì phái 20 chiếc chiến hạm đến đó ngay, một mặt lãnh sự Nhật đã khởi giao thiệp với thị trưởng Tàu Chẩm-bằng-Liệt, không nghỉ một cách cường ngạnh.

Đó là theo lối cũ như Trung thôn thất tích gây chuyện ở Mãn-châu, cũng một tên lính Nhật đi trốn, gây chuyện ở Lư câu..., đã gây sự chết sống với nhau mà còn theo cái lối phao vu đó, rõ là cái hèn của dân Phù tang.

Nhưng đó là chuyện giữa Tàu với Nhật, nỏ nói làm gì. Đến tấn kịch đánh ở Thượng hải, thì chiến hạm và quân Nhật đứng nơi tô giới quốc tế làm căn cứ, quân Tàu phải chống lại, thành có tấn kịch tàu bay ném bom ... Như truy nguyên họa thủ thì Nhật là thủ phạm. Vì quân Nhật không xâm lược đất Tàu, không gây chuyện với quân Tàu thì làm gì có tấn kịch đó.

Vậy mà Nhật cũng đành lấy lẽ phải về phần mình mà cải bướng!

«Cuộc Hoa bắc không dính gì đến Thượng hải!»

«Chuyện xung đột ở Thượng hải là tại quân Tàu bắn trước!»

Ai có phá nhà cướp của tận đến bếp người ta mà bảo người ta khoanh tay ngồi ngó sao?

Có người nói: Tàu bay Trung hoa thả bom giữa tô giới quốc tế không phải là vô ý thức, hay là phi công thả làm như vì đã tưởng. Mà cố làm cho liệt cường tức giận tham dự vào cuộc chiến tranh nầy. Vì cái gương Thượng hải — Ngó từng năm trận, cái một mình quân Tàu chống mà liệt cường cứ đương mắt ngó cho người Nhật làm gì thì làm. Lần nầy có thua, Tàu cũng làm cho bối rối, không chịu để liệt cường đứng yên.

Tưởng-phu-nhân Tống mỹ Linh trả lời cho báo điển của người dân Tổng thống nước Mỹ nói rằng:

«Người cầm máy tàu bay bị súng bắn thương nơi cánh tay, nên rơi quả bom xuống tô giới quốc tế...».

Ấy cũng cho là của cho đáy bể ngoài!

Biện Anh, Pháp, Mỹ đều có phái chiến hạm đến Thượng hải cả. Nếu muốn chiến tranh, tưởng không cần kiếm cớ phao vu như chuyện người Nhật kể trên, vì gươm súng, bom đã sẵn trong tay mà còn kiếm đến phao cho chúng là việc hèn.

Thêm một ông thạc sĩ Việt-nam

Kỳ thi thạc sĩ (agrégé) ở Pháp vừa rồi, du học sinh Việt-nam thêm được một vị thạc sĩ nữa là ông Phạm-tỉnh-Quát. Ông đỗ số 10 trong 26 thí sinh trúng tuyển, về môn số học (agrégé de mathématiques).

BÀI ĐỘC GIẢ

Cách giáo dục cảm hóa của Cam-Địa

(Tiếp theo và hết)

«Mục đích của tôi không phải làm thế, để tỏ cho người ta biết mỗi khi học trò có lỗi gì, buộc thầy giáo phải tự phạt bằng cách tuyệt thực đâu. Tôi chủ trương rằng có lắm lúc phải dùng tới phương thuốc hà khắc ấy, nhưng muốn vậy, phải có một tấm lòng thanh khiết và một cái năng lực về tinh thần kia. Nếu giữa thầy trò không có một chút tình quyến luyến đằm thắm, nếu cái lỗi của trò không làm cho cảm động thấu tâm can thầy, nếu trò không có tấm lòng kính mến thầy, thì sự tuyệt thực không đáng kể vào đâu, mà có thể có hại nữa...

«Trong khoảng đời của tôi có xảy ra nhiều trận rối rắm, làm cho tôi được trực tiếp với vô số người về phái tín ngưỡng và tôn giáo bất đồng; nhờ chổn kinh nghiệm ấy, nó làm cho tôi không biết phân biệt bà con và bạn hữu là gì, hay là đồng bào với người ngoại quốc thuộc giống trắng hay giống đen, hay là giáo nầy với giáo khác là gì nữa. Tôi có thể nói rằng tôi không khi nào giám nghỉ tới chổ phân biệt ấy. Tôi giám tự phụ, cái đức ấy tưởng như cái đặc đức trời phú cho vậy chứ không phải tôi cố gắng mà được, vì bất bạo động (l'Ahimsa) và tịnh hạnh (Brahmacharya) (1) cùng nhiều đức trọng yếu khác, tôi tâm niệm hết sức tự nhiên đâu với tôi hầu cho nó phát triển được.

«Lúc tôi làm thầy kiện, mấy viên thư ký qua lại luôn, trong ấy, kẻ theo Ấn độ giáo có, theo Thiên chúa giáo có, tôi nhớ không khi nào không xem họ như kẻ bà con cật ruột bao giờ. Tôi đối đãi với họ như kẻ trong nhà vậy, và mỗi khi vợ tôi tỏ ý ngăn cản, tôi rầy gắt. Đến trong bọn thư ký cũng có một người thuộc phái hạ tiện (Intouchable) mà lại theo Thiên-chúa giáo nữa kia (2).

«Trong tòa nhà làm theo kiểu Âu-tây, mỗi phòng có riêng một cái giáo và đồ cần dùng để tắm rửa. Chính vợ tôi và tôi lãnh lấy phần việc dọn dẹp trong nhà, không hề giao cho đứa ở nào. Mấy viên thư ký vẫn làm việc như ở nhà họ vậy, tự quét dọn lấy phòng mình; đây có một người thuộc Thiên chúa giáo, mới tới lạ, tất nhiên chúng tôi phải quét dọn săn sóc giùm cái phòng của y. Nhưng bà Cam địa chỉ săn sóc phòng của mấy người khách kia thôi, còn riêng phòng của kẻ thuộc cấp hạ tiện nầy, bà ta không chịu dọn. Vì thế mà sinh ra cãi cọ. Bà ta cũng không cho tôi dọn dẹp mấy phòng ấy.

Ngày nay đây (3) tôi còn thấy trước mắt hình dạng bà ta coi bộ giận dữ, mặt đỏ gay, đứng cầm cái giáo ở trên thang cấp bước xuống kia. Lúc ấy tôi tuy người sung vẫn có tình tốt, nhưng có hung bạo, tôi tự nhận tôi là một thầy giáo của bà ta, nên tôi thương yêu bà một cách mù. Dầu vậy, cử chỉ của bà ta trên nầy không làm cho tôi vui lòng chút nào. Tôi chỉ muốn bà ta vui vẻ làm việc mới hay. Bởi vậy tôi xung, quát gắt: «Thiệt cả chỉ cầm thú ấy không nên có ở trong nhà nầy đó».

Nghe vậy, bà ta xốn ruột quá, mới la lên: «Thôi đó, ông giữ gìn lấy nhà của nầy, để tôi đi nơi khác cho rảnh». Tôi cũng xung, không tự dè tính được nữa, và lòng trắc ẩn cũng tiêu tán mất. Tôi đứng phăng dậy, nắm tay bà ta lôi bừa tới cửa ngoài, mở cửa toan tống ra. Bấy giờ nước mắt dầm dề nơi hai gò má của Kasturbai (4) sa giọt, bà ta khóc rú lên: «Chớ ông không sợ xấu hổ sao chớ? Ông không thể bỏ qua được sao chớ? Bây giờ ông bảo tôi đi đâu đây? Tôi không có thân bằng cố hữu gì đây để ở nhờ đậu cả kia mà. Và chẳng tôi là vợ ông, ông có nghỉ nổi tôi phải chịu để cho ông đánh đập là phải không nè? Xin ông nguôi giận đóng cửa lại mà. Đừng để cho thiên hạ thấy vợ chồng ta diễn ra tấn tuồng như vậy mà».

«Tôi đã quả quyết, nhưng ngậm hổ thẹn quá, nên liền đóng cửa lại ngay. Vì vợ tôi không thể rời tôi được, nên tôi cũng không nở bỏ cho đi đâu. Chúng tôi vẫn có đều bất hòa thường, nhưng rồi cũng điều đình ổn thỏa. Vợ tôi có kiên chí dị kỳ lắm, thành cái gì rồi cũng thắng được.

«Chuyện không may trên nầy xảy ra năm 1898, lúc ấy là lúc tôi chưa hề có quan niệm về chủ nghĩa tịnh hạnh. Lúc ấy tôi cho đàn bà là một động vật chỉ phải phục tùng đàn ông; đàn bà sinh ra chỉ có vâng lời đàn ông, chứ không phải người cộng sự, người bạn, hay người chia xẻ nỗi vui buồn với đàn ông».

. . .

Đọc qua cách giáo dục cảm hóa của Cam-địa, các nhà có chức trách giáo-hóa không biết có cảm tưởng gì không; những kẻ làm qua chuyện để đến tháng lảnh lương, cho thế là xong chức trách mình, không biết có nhận đấy mà quay hồi lương tâm mình xem có gì ăn hận không. Mùa nghỉ hè gần hết, trong vài ba tuần là nữa, các thầy giáo sẽ đứng trước một số đông học trò, các thầy có nghĩ tới cách «giáo dục cảm hóa» nầy không?

CŨNG-CHI thuật

(1) Cam-địa từ hồi xoay về chủ nghĩa tịnh hạnh, đối với sắc dục rất nghiêm.
(2) Cách phân biệt giai cấp và giáo giới ở Ấn-độ, thiệt không thể nói hết. Thánh Cam-địa vì chỗ ấy mà ra sức điều đình, nên có mối hòa thuận bởi. Cái nạn qui tộc và giáo giới chia phân ở Ấn, từ sau cuộc vận động của thánh, nhiều đều khác hẳn xưa. Nước Ấn-độ vì thế mà chậm tiến; đã dĩ người Anh cứ việc xúi cho anh em một nhà tương tàn nhau cho để bề cai trị.
(3) Ngày Thánh viết bản tự truyện nầy.
(4) Tên bà Cam-địa.

Ông nghị Honel được ra Bắc-kỳ

Ông nghị nông dân Honel ở Nội Cachy bên Pháp đi Quảng-đông (Tàu) trở về Nam-kỳ. Đầu trước ông muốn ra Hanoi do chuyến xe lửa suốt. Nhưng mới tới Phan-thiết, tỉnh đầu địa phận Trung-kỳ, thì quan Công-sứ tỉnh ấy liền xa truyền rằng Nam-triều không muốn cho ông đi ngang đất An-Nam, ông phải trở về Saigon.

Nay có tin ngày 22-8-37, quan Toàn quyền Brévié đã cho phép ông được tự do ra Bắc-kỳ, nghĩa là được kinh quá xứ Trung-kỳ.

VIỆC TRONG NƯỚC

HUẾ

Cầu ga đã đi được

Kể từ 23 Aout, cầu ga Huế đã đi lại được, xe cộ khỏi phải đi quanh cầu Nam-giao và Bến Ngự nữa.

Tại nhà thương đẻ bỏ thí

Nguyễn thị-Ngân, vợ Ng. Quy ở An cựu, vào nằm nhà thương đẻ bỏ thí đã 6 ngày. Sáng ngày 21-8-37, hồi 4 giờ sáng, thì thấy đau con mới đi thăm mình ân tìm, liền nhờ cô Bảo (élève accoucheuse) lên báo với bà mụ garde nhờ xem cứu chữa. Đợi mãi, không thấy bà mụ xuống. Sau người nhà đi báo một thầy nữa các bà đương ăn trong phòng garde. Một bà hỏi: cứu bé nằm payant hay bỏ thí ?— Người nhà thưa: nằm bỏ thí... Người đi báo xuống phòng đợi mãi đến 6 giờ thì đứa bé chết. Tội nghiệp !

Chết đuối !

Khi 4 giờ chiều ngày 25-8-37, tại phường Phú nhuận, đường An định, Huỳnh-thị-Con 13 tuổi, con thị Quyền, đem bát chén xuống sông rửa rồi tắm; vì sao không biết bị hổng chân chìm mất, mà không nghe một ai nói đến. Đến khi bà nội thị Con đi tìm, chỉ thấy quần áo, bà bèn kêu la, người ta đến tìm vớt lên, và cùng nhau cứu chữa, vô hiệu. Kế có ông Cò và Bang tá đến nơi cho đem vào nhà thương tiêm thuốc, nhưng cũng không cứu được.

Một điều lạ là khi đó có mấy người tắm và mấy chiếc đò đậu đó mà không người nào vớt sớm, để con nhỏ chết oan, tội nghiệp !

Ty.

NGHỆ-AN

Dân ngụ cư lại bị hiếp bức thêm ngặt !

Trong mấy số trước Y. D. đã đăng việc dân ngụ cư làng Thanh thủy, tổng Xuân liệu, huyện Nam đàn, bị hào lý chánh quản hiếp bức và tịch thu đồ đạc, dân bị cực khổ không nói, đến huyện kêu van, lại bị quan quở !

Được thể, hào lý Thanh thủy lại càng thêm hống hách; một mặt bắt các chủ có vườn cho dân ngụ ở, bắt người dân ấy làm giấy thú thuận nạp thuế ngụ cư và hòa hưu bãi nại; một mặt thì sức xếp đoàn Nguyễn-hữu-Nghiêm gọi dân ngụ trả lại ruộng đất không canh giữ nữa.

Hiện hàng trăm dân ngụ làng Thanh thủy ăn ngồi không yên, đã làm đơn xuống kêu Tỉnh, Tòa, nhờ phân xử.

Tháng trước họ đã tới huyện lên Tỉnh kêu van. Hôm 18 và 19 Aout này, lại mang đơn tạo khiếu, mong quan trên thẩm tình cho.

Dân nguyện

Nhiều người muốn hiểu rõ việc dinh điền ở đâu

Bộ tháng Juin, nhà nước có thông sức cho những người can chính trị mới được tha khắp thôn quê rằng, nhà nước sẽ cho khẩn hoang một chỗ trong hạt Nghệ an, chỗ tình nước và cấp lương thực trên bộ đã hạn 6 tháng, cho những người chính trị phạm, ai tình nguyện thì làm giấy sẽ chuẩn y. Các phủ huyện đã tuân sức.

Số tình nguyện rất ít, vì họ không biết sẽ khai khẩn ở xứ sở nào, vì địa thế rừng núi ở Nghệ an rất rộng rãi.

Vậy ở xứ sở nào, mong quan trên sẽ cho biết được tường tận thì có lẽ số người tình nguyện được thêm đông.

Dân nguyện

HÀ-TỊNH

Mong quan xét

Làng chúng tôi dân Bảo ấp làng Cải lương, tổng Phù lưu (Can lộc), có khoản sương tác tự xưa tới nay để phụ sưu tích, có tờ chiếu bổ sưu thuế cho dân. Sương tác ấp Nam, phụ sưu ích trong ấp Nam; sương tác ấp Bảo để phụ sưu ích ấp Bảo, có tờ thuận ước tộn chiếu; còn và khoản sương tác phụ canh, giao lý trưởng thu tiêu công vụ.

Qua năm nay, Trần-Mạnh làm lý trưởng, viện lệ sách nhiều tiền sương tác và tiền giải lan ấp Bảo, bọn Lê-Sinh, Lê-Giao có đơn kêu, chưa được ơn phân xử.

Sưu thuế năm nay, dân lại để số bạc nộp, lý trưởng không chịu nhận, chúng tôi bắt các đi tới huyện đường trình nạp, thì ở nhà lý trưởng bắt trâu bò và phá đồ vật của Lê-Giao, ở huyện lại bị quan quở, oa khổ vô cùng, mong quan trên xét.

Năm người ký tên và điểm chỉ

(Xem qua trang 3 cột 1)

THÊM LÍNH LÊ-DƯƠNG SANG ĐÔNG-DƯƠNG

Vì số lính đem qua Thượng-hải hết bọn, chính-phủ Pháp muốn cho số lính ở Đông-dương được quân bình, nên định đem thêm qua đây 2.000 lê dương hiện đóng ở Sidi-Celabbès.

Người phương Đông

(Tiếp theo số trước)

kiến trúc bị hủy hoại dưới viên đạn cùng ngọn lửa vô nhân đạo kia., cái cảnh tượng thành xiêu lũy nát nơi chiến trường, cùng thảm trạng xương trắng máu hồng nơi trận địa, không khác gì bức tranh vẽ trình bày ngay trước mắt ta; mà hơi thuốc súng khét khét, mùi máu người tanh tanh, hình như thực hiện trên mặt giấy, kích thích vào bộ não người, tưởng kẻ có nhân tâm, không sao ngăn được mối cảm xúc; mà đã bị cảm xúc, thì cái nguyên tánh vĩnh tịnh đã bị lung lay. Vì thế mới nảy ra cái tánh háo động.

Người phương Đông vẫn là dân tộc có tánh vĩnh tịnh mà ngày nay đổi ra cái tánh háo động, trên là một cớ. Đến cái cớ gốc do nền kinh tế so le, mà đường sống lụn truyền xưa nay bị đổ sụp không đứng vững được, bỗng hiện ra cái cảnh tượng « dở say dở tỉnh, dở đứng dở đi », trần trong không khí xao xuyến cỏ chịu bất an, thì lâu nay trên các báo đã bàn nói nhiều, không phải nói nữa.

Viên đá ở giữa dốc mà đã lăn, tất nhiên lăn đến chỗ bằng mới ngừng lại; nước đã tràn đê, cần phải có đường kinh cho nước được lưu thông mới tránh được cái hại trôi nhà phá ruộng, đứng trước tình thế phần đa số dân tộc đổi tánh cùng triều lưu chung thế giới đương sôi nổi này, cái gánh dẫn đường chỉ lối cho thích hợp, rất nặng nề thay ! vì «phò người say, đỡ bên này phỏng xiêu qua bên kia», nhà đại chánh trị nên lưu ý.

CÙNG ÔNG NAM-THIÊN-ĐƯỜNG

46, rue des Phúc-kiến — HANOI

Bản báo rất trông thư Ngài trả lời về khoản quảng cáo.

Ô Á-Đầu, Thăng-bình, Quảngnam

Được bài nói chuyện tự tử ở làng Hiệp Hưng mà không nói tự tử bằng cách gì, và hiện nay quan trên xét xử ra sao ! Ông trả lời cho biết sẽ đăng.

T. D.

Bản địa đồ Đông-dương mới in

Sở Địa chất học ở Hanoi vừa rồi có gởi tặng Bản báo 1 bản địa đồ về xứ Đông dương in lần thứ ba, trông rất rõ ràng và màu in phân biệt.

Trong bản đồ, chỉ rõ những điểm quan hệ về địa chất, nhứt là chỉ mấy nơi có chất đá lạ.

Bản báo có lời cảm ơn sở Địa chất học và giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

Buôn bán

Chỉ nên buôn các thứ hàng đã có tiếng nhiều và chắc chắn bán chạy.

NHƯ:

DẦU KHUYNH - DIỆP
KẸO KHUYNH - DIỆP
DẦU BA - CÔ
KI-NINH NHÀ - NƯỚC
KEM VÀ PHẤN TOKALON
THUỐC ĐÁNH RĂNG ROSÉMAIL
CÁC THỨ THUỐC HIỆU NHÀNH-MẠI V.V...

Mua buôn, làm đại-lý, hỏi tại:

HIỆU **VIỄN - ĐỆ**
Ở Bến-Ngự HUẾ

PHÚ-XUÂN HỌC-HIỆU

Đường Gia-Hội — HUẾ — Lập từ năm 1931

Hiệu-trưởng: CAO - VĂN - CHIỂU

Khai-giảng: Thứ hai 30 Aout 1937 — *Thi học bổng*: Thứ năm 16 Septembre

KẾT QUẢ CÁC KỲ THI

Tiểu-học Pháp-Việt: Năm 1937 đậu 38 trò.

Tốt-nghiệp Thành-chung: Năm 1935: đậu 8 — 1936. đậu 18 cả và 2 kỳ)

1937: đậu 6 (kỳ đầu).

Lê-văn-Cần, Trương-đình-Lãng, Lương-Khiêm, Nguyễn-Phụng, Nguyễn-đăng-Sung, Trương-văn-Xuân.

(chưa kể ba người được vào vấn đáp) Lâm-Lợi, Thái-Tiêm, Phạm-công-Thưởng.

Vào trường Trung-học Khải-Định (Lớp Nhứt-niên): đậu vào 22 trò

(Học trò Phú-Xuân đậu đầu)

TRONG NĂM 1936-37 ĐÃ CÓ: 2 lớp Đệ Nhứt-niên, 2 lớp Đệ Nhị-niên
2 » » Tam-niên, 2 » » Tứ-niên

(Hiện nay, chỉ có Bổn-trường là đủ cả các lớp về ban Cao-đẳng Tiểu-học)

Đến khai-giảng, sẽ mở thêm ban Tú-tài

Năm nay, sẽ có những Giáo-viên này dạy ở Bổn trường:

M. TRẦN VĂN CÁC, Cao đẳng Sư phạm, cựu Giáo viên ở các trường Lycéum *Paul Doumer* và *Chấn-Thanh* ở Saigon, đã dạy lớp Tứ niên ở Bổn trường trong 2 năm nay, và mới rồi được *Nha Học chánh* cử vào ban *Hội đồng Giám khảo thi Tốt nghiệp*.

M. TẠ ĐÌNH CUNG, Cao đẳng Sư phạm, cựu Giáo viên ở các trường Trung học *Hồng bàng* (Hanoi) và *Paul Doumer* (Saigon).

M. NGUYỄN ĐỨC HINH, Cử nhân, sẽ dạy ở lớp L.A.M.S. (mở vào kỳ nhập học năm nay) và nhiều Giáo viên Tú tài Bản xứ và Pháp quốc, v. v...

Học sinh xin vào học trường «Hồ-Đắc-Hàm» nên để ý:

Bổn trường tiếp lược rất nhiều đơn xin vào học trong (INTERNES). Bổn trường xin bá cáo cho phụ-huynh học-sinh biết rằng:

1° — Hiện nay Ký-túc xá (internat) của bổn trường đã hết chỗ rồi; bắt đầu ngày nay bổn trường chỉ nhận học trò ngoài (externes) nữa mà thôi;

2° — Học-sinh nào đã gởi thơ giữ chỗ ở trong, hãy làm đơn (theo kiểu trong cuốn Điều-lệ) gởi gấp về, để nhà trường sắp đặt;

3° — Người nào đã nộp đơn xin vào học trong (interne) rồi, mà đến kỳ hạn 5 Septembre không nhập trường và cũng không gởi thơ về nói trước, bổn trường sẽ coi như là không xin vào học trong nữa;

4° — Muốn giúp học sinh ở xa mà không thể học trong được, lại không có nhà quen ở Huế cho tiện việc học ngoài, bổn trường sẽ tìm và chỉ giùm nhà gần trường có đủ điều kiện để gởi học sinh ở học. Hãy viết thơ về ngay để trường lo liệu.

Xin nhắc lại: ngày khai giảng là ngày thứ hai 30 AOUT 1937.

Huế, ngày 14 Aout 1937

Trường «HỒ-ĐẮC-HÀM» bá cáo

CẦN DÙNG *nhiều người đã tư cách đã kỳ thảo học sinh đi học trường «Hồ-đắc-Hàm». Xin cho biết gấp để thương lượng.*

CHÍNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

KỲ THỨ NHÌ NĂM 1937

900.000 đồng bạc

Chia làm NĂM BỘ mỗi bộ 180 000 vé, mỗi vé 1 đồng bạc. (NAM-KỲ, CAO-MÊN, BẮC-KỲ, TRUNG-KỲ và AI-LAO) Nơi xổ định ở HANOI, và thôi bán vé trước ngày xổ 2 ngày. Các ngày xổ số sau này:

5 Aout, 9 Septembre, 14 Octobre, 2-12 1937 và 5-1-1938

Mỗi lần có 4029 số trúng như sau này:

1 số trúng		4.000$	4.000$
8	»	1.000.	8.000.
60	»	100.	6.000.
360	»	50.	18.000.
3.600	»	10.	36.000.
4.029			72.000$

Có năm số lớn chung cho cả 5 bộ

Xổ tại HANOI ngày 6 tháng giêng năm 1938

1 số trúng 100.000$ 1 số trúng 40.000$
1 » » 20.000. 2 » » 10.000.

Những vé hoặc trúng hay không trúng về năm kỳ số của năm bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 5 lô lớn.

CHÚ - Ý: BỘ NAM-KỲ từ số 000 000 đến số 139.999 và từ số 100 000 đến số 129.999 — BỘ CAO-MÊN từ số 200 000 ... — BỘ BẮC-KỲ từ số 400.000 ... — BỘ TRUNG-KỲ từ số 600 000 ... — BỘ AI-LAO từ số 800 000 ... 999 999

Một TƯ THỤC LỚN đầu tiên ở HUẾ do một ĐOÀN THỂ GIÁO VIÊN tổ chức từ 1936:

THUẬN-HÓA HỌC-HIỆU

Hiệu trưởng: Tôn - quang - Phiệt

Thủ quỹ: Trần - hữu - Duẫn

Dãy 12 GIAN — Đường DAYOT — gần sân VẬN - ĐỘNG

Trường là của chung, nên các thầy đều tận tâm.

Được công-chúng khen là trường ở chỗ thanh-tịnh, xa các con đường ồn ào, học-sinh khỏi lãng trí.

Chỉ có bổn-trường đã cấp 7 Học-Bổng cho học-sinh.

Đã được tiếng là trường có kỷ-luật và thi đậu rất nhiều.

Đã có nhiều nhà trọ tử tế, gần trường cho học-sinh.

Khai-giảng: 30 AOUT 1937

Mở đến lớp CỤ THỂ TỨ NIÊN

Đã có Laboratoire trên 4200$00 — Bibliothèque: 400 quyển — Một Salle de Sciences riêng tiện cho khi học Chimie và Physique

Có Terrain de Sports và thầy tập thể-thao.

Thi Học-bổng định vào ngày 23 Septembre 1937.

CÁC GIÁO VIÊN: *Nhiều kinh nghiệm, không khi nào thay đổi giữa năm học và toàn có bằng: Cao-đẳng sư-phạm, Tú-tài, Cao-đẳng tiểu-học và Sư phạm ở Hai;* các ông: *Trần-đình-Đàn, Tôn-quang-Phiệt, Hoàng-Tùng, Bùi-Ái, Đào-duy-Anh, Nguyễn-đức-Nguyện, Hồ-Huyền, Hồ-Liêm, Nguyễn-đoàn-Thâm, Trần-hữu-Duẫn, Lê-trọng-Bật, Ngô-hữu-Yên...*

Có đến xem Thuận-Hóa mới thấy trường ở chỗ rất thanh tịnh và cả tổ-chức đã thật hoàn toàn

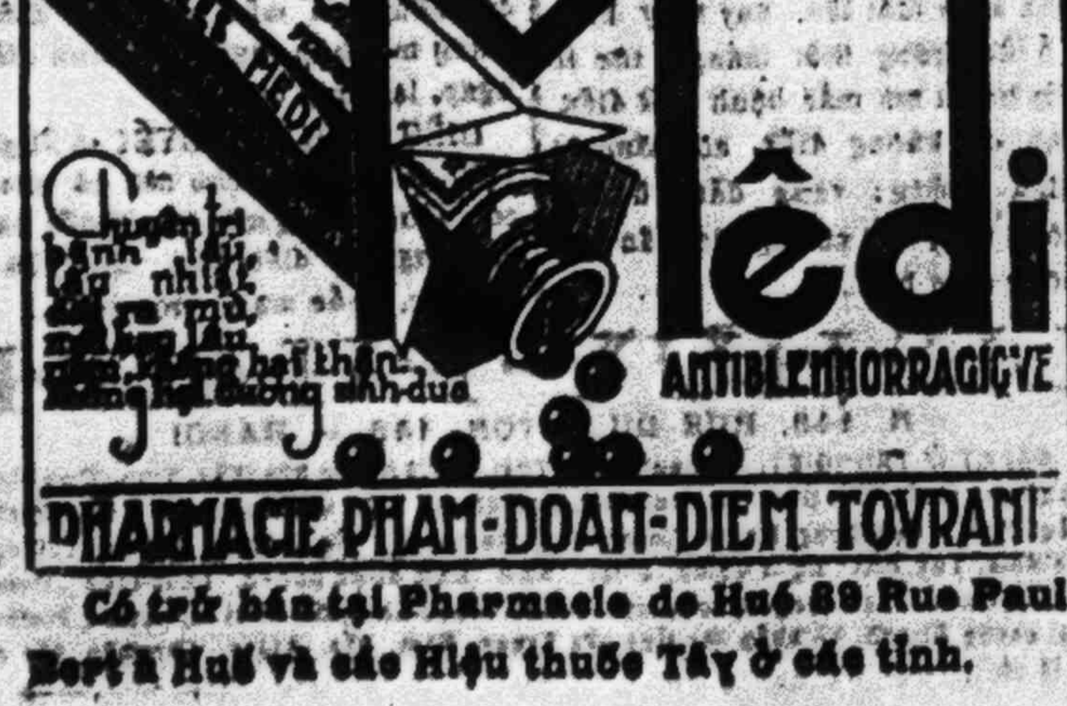

Có trữ bán tại Pharmacie de Huế 89 Rue Paul-Bert à Huế và các Hiệu thuốc Tây ở các tỉnh.

Mới về dĩa hát **COLUMBIA**
điệu Huế, bán giá đặc-biệt rất rẻ:
0$60 — 0$70 *một dĩa*

SOCOA — HUẾ

Độc-quyền máy vô-tuyến-điện: **PHILIPS RADIO** VÀ **PILOT**

Sữa

NESTLÉ

hiệu CON CHIM

Sức Khoẻ Của Trẻ Con

Nhiều Chất Bổ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học Lycées ở Khắp Đông-Dương

CÓ MỘT, KHÔNG HAI

100 người có tới 90 người bị bệnh PHONG-TÍCH, lắm khi bị bệnh mà không hiểu bệnh gì, đọc kỹ dưới này sẽ rõ.

Cơm no, rượu say, rồi ham tình dục hoặc ăn no đi ngủ hay đi tắm ngay, nên thụ bệnh, gọi là bệnh PHONG-TÍCH, không phải đau dạ-dày, không phải đau bụng kinh-niên.

Khi thụ bệnh: Thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, chân cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng sôi binh bịch, khi ăn uống xong rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua) khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng hay đau lưng, đau rêu trên vai, người thường ngọa ngáy, buồn bã chân tay, bị lâu năm sắc mặt vàng, da vàng dày. Chỉ một vài liều:

PHÒNG-TÍCH

TRẦM-DƯỢC « CON CHIM »

thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay, không hề công phạt gì gì, đàn bà có thai cũng uống được.

Mỗi liều một bận uống giá: 0p.30

Mỗi liều hai bận uống giá: 0p 60

VŨ-ĐÌNH-TÂN

Ân-tứ Kim-tiền 1936

178 bis Lachtray -:- HAIPHONG

Đại-lý các tỉnh Trung-kỳ:

HUẾ: Vĩnh-Trường, 40, phố Gia-Long;
TOURANE: Nguyễn-hữu-Vinh số Quảng-Cơ;
NHATRANG: Kim-Anh, Librairie;
PHANTHIẾT: Lê Nam-Hưng, Commerçant;
QUINHON: Đông-Lập, Avenue Khải-Định;
QUANGNGAI: Chế Hoàng & Sáng-Vệ;
SOCTRANG: Ng.-văn-Mạnh, Maire à Caisse;
VINH: Hà-thị-Lan Maison Minh-Hưng;
VIENTIANE: Mme Phan-thị-Lộc, rue Tufforin
THAKHEK: Đào-Tiến Maison Nhất-Nhất-Tân;
LUANGPRABANG: Trần-văn-Chả, Entrepreneur

Các tỉnh khắp Trung-Nam Bắc có đại-lý.

VIỆC TRONG NƯỚC

(Tiếp theo trang 2)

QUẢNG - NAM

Sao năm nay không có bài chỉ?

Tôi, Nguyễn-Ngọ, ở làng Long xuyên, tổng Mỹ khê, phủ Duy xuyên. Năm 1933, có làm giấy nguyện trục vào đầu nộp thuế; lý trưởng Trần-chấn-Đánh làm giấy nhận trục. Qua 3 năm 1934, 1935, 1936, đều đem nộp bạc lấy bài chỉ phần mình.

Đến năm nay (1937) lý Đánh thôi, Ng. Xáng lên làm lý trưởng, đến kỳ thuế, tôi đem bạc đến nộp, lý Xáng xem trong trước tịch không có tên tôi, mà bài chỉ cũng không có. Lý Xáng xem lại bộ đinh mấy năm trên (1934, 1935, 1936) cũng không thấy tên tôi, bèn làm tờ trình với làng và giao 3 cái bài chỉ cũ với cái giấy cựu, lý Đánh nhận trục Làng làm giấy giao mấy cái bài chỉ và giấy nhận ấy trình quan.

Đã gần một tháng, mà chưa thấy đòi hỏi xét xử lẽ nào. Hiện tôi chưa có bài chỉ để đi làm ăn, thật khó lòng quá! Vậy xin quan trên tra, xét sớm cho tôi có bài chỉ đi làm ăn. Mong thay!

Nguyễn-Ngọ ký,
có lý trưởng áp triện

Kẻ trộm hoành hành

Ở vùng chợ Đo đo, tổng An thái (Thăng bình), độ nầy kẻ trộm rất hoành hành.

Hôm 18 Aout vào mở ngõ bà Quát song bị người nhà hay, nên chạy mất.

Hôm sau lại mở ngõ tên Bửu (ở gần bà Quát) cũng bị người ta hay, nên cũng dông. Tiếp đến hôm sau, chúng xuống xóm dưới rình nhà xã Hoạt rồi vào nhà tên Nam lấy cả đồ đạc.

Từ hôm ấy lại đây chúng cứ rình mãi mấy nhà trong làng, như nhà Cửu Ngạt, Hương Hoàn, Giáo Hai v. v.

Người ta nói ở làng bên cạnh (làng Khánh vinh, làng Bình lộc) có tên tiền án, quen nghề cũ... mà làng tổng canh phòng sơ suất, nên lộng thế.

Mong nhà chức trách để ý đến, sửa canh phòng cho nhân dân được nhờ.

Khách qua đường

QUẢNG - NGAI

Bọn trộm đánh người bị thương

Sau vụ cướp ở làng Thu phổ, tổng Nghĩa điền (Tư nghĩa), năm ngoái, có nhiều người bị án, vùng ấy có vắng vẻ một hồi. Nay lại có mòi hoạt động lại:

Tối 13 sáng 14 tháng 7 ta, tại nhà Trần-thị-Tá ở phường Thu lộ, thuộc thành phố Quảng ngãi, có mua bắp về chất nơi nhà, khuya lại có bọn ăn trộm vào khiêng bắp, người nhà hay, hô hoán, trong nhà có người trai chạy ra, bị chúng đánh vào trán, máu ra lênh lá, rồi khiêng 2 bao bắp chạy thoát, vì chỗ ấy người ở cách xa, không ai tiếp cứu.

Ở gần thành phố mà kẻ trộm giám làm bậy như thế, rõ gan thật!

Dân thành

BÌNH - THUẬN

Một vụ kiện chìm ghe vì đụng nhau

Nguyên ngày 31-12-36, chiếc ghe của bà Trần-thị-Tỵ chở một ghe lúa không ở Saigon gài về Phan thiết, tới mũi gò Trạm thì trời tối; tài phụ Kiều-Kâm neo ghe lại đậu, đợi sáng có gió ngoài mới đâm qua Mũi.

Lúc ấy có chiếc ghe của xã Ngọ chở một ghe nước mắm khẳm, xuôi vào Saigon; tới đó thì tài phụ ngủ quên hay vô ý cách nào, mà để ghe đụng phải ghe bà Trần-thị-Tỵ, nên chìm, 11 người bạn ghe và một đứa nhỏ của ghe xã Ngọ, may được bạn ghe của bà Tỵ cứu thoát khỏi nạn.

Thể thường theo lời tục của ông bà để lại truyền cho những người đi sông, đi biển biết rằng: đường xuôi, phải tránh đường gài, ghe ngoài phải tránh ghe trong, thì sự đụng nhau nầy ghe xã Ngọ có lỗi.

Rồi sau khi ghe bà Tỵ về Phan thiết, thì xã Ngọ mướn Trưởng tòa xuống ghe lấy enquête để xét coi ghe đụng chỗ nào và hư gãy cái gì, có làm biên bản để kiện.

Ngày 13-8-37, tòa án đệ nhị cấp Bình thuận, cho đòi hai bên nguyên bị đến, biểu thương lượng với nhau rồi về xử.

Bà Trần-thị-Tỵ nói với xã Ngọ: Bà nghĩ tình thì cho... chớ không chịu bồi, rồi trở vào tòa, quan hỏi, bà Tỵ cũng nói vậy.

Tòa xử: tài phụ Kiều-Kâm coi ghe của bà Trần-thị-Tỵ bồi cho xã Ngọ 1.800$, nếu không có thì chủ ghe phải bồi thế, rồi tòa kia sẽ ở đây lại mà trừ.

Người ta nói vụ án nầy có thiên vị, vì ghe đụng chìm, không phải toàn tại một bên mà xử bồi.

Thuận Lợi

Cáo bạch

Các nhà buôn nên biết...

Mỗi nhà chỉ mất có năm (5) xu tem gửi thơ về lấy mẫu và giá hàng ngay thời sẽ được giá hạ, kẻo ít ngày nữa thời giá lại cao hơn.

Nhân tiện xin giới thiệu với các ngài nhà AN-THÀNH mới nhận thêm được máy làm áo chemisette ở Tây gửi về, nên lại mới chế ra các kiểu áo chemisette Croisée lối mới rất đẹp, phần nhiều các bạn trẻ về phái dân mới rất ưa kiểu Croisé AN-THÀNH.

AN-THÀNH có bán các thứ lãnh lụa Nội-hóa, các thứ áo chemisettes, Croisées, Pullovers, Chandails, quần lâm bề bằng coton và laine, các thứ tất Sport và tất kaki nhà Binh hiện nay đang dùng nhiều, còn nhiều thứ hàng khác.

Bán buôn giá đặc biệt.

AN - THÀNH

N° 46, Rue de la Soie, 46 — HANOI

CUỘC TRUNG - NHẬT

(Tiếp theo trang nhất)

bộ cường. Thủ trưởng nhắc lại rằng theo hiệp ước năm 1932 thì Thượng hải là một khu phi chiến, quân Tàu không được léo hánh vào. Nếu liệt cường muốn cho hai quân Tàu, Nhật đình chiến và giải quyết vụ xung đột thì trước hết nên vận động thế nào cho nhà đương cuộc Trung hoa tuân theo hiệp ước đó đã.

KHÔNG QUÂN NHẬT BẮN PHÁ NAM KINH VÀ HÁN KHẨU

Đông-kinh, 21-8 — Đại-biểu bộ Tham-mưu hải quân Nhựt mới tuyên bố rằng: Bữa qua đây, một đoàn thủy-phi-cơ Nhựt đã tới tiếng bom làm nổ một kho thuốc đạn ở gần Nam kinh và bữa nay đây, đã trở lại ném bom công phá đại doanh của bộ Tổng-tham-mưu quân Tàu với trường Đại-học quân sự trong thành đó. Trường này trúng bom và phát hỏa. Đoàn thủy phi cơ Nhựt trở về nơi căn bản một cách bình an, thong thả.

Cũng tăng cùng bữa nay, nhiều chiếc thủy phi cơ khác của Nhựt đã tới công phá phi trường và các xưởng thuốc đạn ở Hán-khẩu, gây sự thiệt hại khá lớn. Kế đó tới phiên xưởng đóng tàu ở Kiangnan, nhà ga phía Nam Thượng-hải, các phi trường Hung-Yao và Kashing, cùng những toán quân Tàu đóng gần nhà ga phía Bắc bị không quân Nhựt công kích.

TÀU KHÔNG TIN NƠI HỘI QUỐC LIÊN NỮA...

Luân-đôn, 20-8. — Trong bài diễn văn đọc tại ký túc-xá học sinh các nước tại Genève, Cố-duy-quân, đại biểu Trung-hoa tại hội Quốc-liên, đã nói rõ thái độ của Chính-phủ Nam-kinh đối với hội Quốc-liên. Báo-ci tuyên bố rằng chính-phủ Trung hoa không muốn mất móp như hồi trước nữa, không quá tin theo các hiệp ước cùng lời căn dặn của Quốc-liên mà rất quân về để cho Nhật chiếm đất mình như đã chiếm Mãn châu nữa.

...VÀ QUYẾT ĐÁNH TỚI CÙNG

Thượng-hải, 21-8. — Tướng Trương-trị-Trung quân đốc đội quân Tàu ở Thượng hải, khuyên các tướng sĩ hết lòng hy sinh để đánh với quân Nhật. Ông quả quyết rằng thế nào quân Tàu cũng đánh đuổi quân Nhật ra khỏi Hồng khẩu lộ. Ông nói: « Nay mới là lần đầu mà quan sĩ vì quốc gia đánh giặc. Vậy đến rằng phải chiến đấu luân-trong 10 năm và đã mất nửa giang sơn rồi đi nữa, sau cũng phần thắng lợi cũng về mình... »

HAI QUÂN LẠI ĐÁNH NHAU DỮ DỘI

Thượng-hải, 21-8. — Sáng hôm nay hai chiếc máy bay Tàu ném bom xuống Hồng khẩu rất dữ, đốt cháy nhiều nơi.

Còn máy bay Nhật thì ném bom phá phách miền Nam-khẩu, Phố-đông và Hợp-bảo.

Ngày hôm nay hai quân đều khởi thế công, đánh nhau rất dữ dội.

QUÂN NHẬT CÓ TRÔN XUỐNG TÔ CHÂU ĐƯỢC KHÔNG?

Thượng-hải, 21-8. — Quân Nhật đóng ở đường Bảo Tô-xuyên bị quân Tàu vây kín, tình hình hết sức nguy hiểm.

Trong công cuộc tô giới người ta sợ quân Nhật trốn về mặt nam sông Tô châu nên hôm 20-8 đã thi hành luật giới nghiêm và ở ngoài bến đò tàu, quân cảnh tòa lãnh sự Anh ra canh gác nghiêm nhặt lắm.

Cứ lời các nhà đương cục trong công cuộc tô giới nói, thì quân Nhật khó mà rút lui xuống Tô châu hả được.

QUÂN CỨU VIỆN NHẬT BỊ QUÂN TÀU NÉM XUỐNG SÔNG DƯƠNG TỬ

Thượng-hải, 21-8 — Thứ sáu các cuộc giao chiến vẫn kịch liệt, nhưng cả hai bên không bên nào thắng lợi hết. Như trời tối, rất nhiều quân cứu viện Nhật đã bộ và do xe cam nhông chở về mạn Dương tử khẩu song bị quân Tàu tấn công riết, và sau một cuộc xung đột khá dài, quân Nhật bị quân Tàu ném xuống sông. Rất nhiều quân Tàu bị súng đại bác của chiến hạm Nhật bắn chết.

2.000 quân Nhật trên 15 chiếc tàu đậu tại cửa sông Hoàng phố gần Linhe cách phía Đông bắc 27 cây số, hồi đêm đã đổ bộ.

NẾU QUÂN TÀU ĐUỔI ĐƯỢC QUÂN NHẬT

Tướng Trương trị Trung đã tuyên bố với hãng «Reuters» rằng nếu quân Tàu đuổi được quân Nhật đến sông Soutchéou, thì quân Nhật sẽ bị các nhà đương cuộc trong tô giới lột khí giới, nếu không quân Tàu sẽ x n lệnh Nam kinh để có hành động sau.

Đêm vừa rồi, ở phía đông Thượng hải vẫn phát hỏa; trong khu đó có chừng 70% tài sản của người Anh.

Tại kho chứa bông ở Phố đông, cũng cháy to.

...QUÂN TÀU ĐÃ LẤY LẠI ĐƯỢC CHANGTON VÀ CHANGPEH...

Thượng hải, 21-8 — Người Tàu nói rằng đã lấy lại được Changton và Changpeh. Số phi cơ Nhật bị bắn rơi trong hai ngày có tới 20 chiếc.

...VÀ CHIẾM ĐƯỢC ĐƯỜNG ĐẠO PHONG

Thượng hải, 21-8 — Quân Tàu tiến đánh quân Nhật ở Hồng khẩu, rất thắng lợi, nên đã chiếm được đường Đạo phong hôm qua.

Theo thông tấn « Central News », thì hoàng thân Mông cổ là Đức Vương đã chạy trốn đến Changteh ở Nhiệt hà vì kinh đô bị Tàu chiếm mất.

NHỮNG TRẬN ĐÁNH NHAU BẰNG PHI CƠ Ở THƯỢNG HẢI

Thượng-hải, 20-8 — Hôm nay, nhiều phi cơ Nhật bay ra mạn Hẹp bắc, Phố đông, Nam kinh và chùa Long hoa để do thám. Không quân Tàu bay lên ứng chiến, bắn trúng một chiếc máy bay Nhật rơi xuống phía Tây nam. Kế đó, phi cơ Tàu bay ra ném bom xuống Hồng khẩu và Dương thụ phố là chỗ quân Nhật đóng. Nhiều nơi bị cháy mãi tới trưa chưa tắt.

Thượng-hải, 21-8 — Luôn mấy hôm nay quân Tàu thừa thắng tiến bức một trận quân Nhật ở 2 phía đông, tây đã cắt đứt trận địa của Nhật làm 3 đoạn.

Tại Bình tắc hải và Dương thụ phố, sáng sớm hôm nay, 2 chiếc phi cơ Tàu bay ra Hồng khẩu, ném 2 quả bom xuống chiến hạm Nhật, sau khi thấy bốc lửa mới bay đi.

Máy bay Nhật bay đến do thám bộ Tư lệnh của Tàu, và ném tạc đạn xuống bị quân Tàu bắn rơi 1 chiếc.

Thượng hải, 21-8 — Có tới vài vạn viện binh Nhựt đã tới Thượng hải và sẽ triệt đường giao thông ở phía bắc thành phố và vây hãm 2 sư đoàn của Nam kinh.

Quân Nhật đã chiếm được trường học ở Dương tử khẩu.

QUÂN NHẬT MẤY LẦN PHẢN CÔNG KHÔNG ĐƯỢC

Thượng-hải, 21-8 — Sau khi chiếm được bến Hội sơn, quân Tàu mưu việc kiến trúc rất gấp, và quân linh tiến thêm đến rất nhiều.

Từ tối hôm 20 Aout đến sáng hôm 21 Aout, quân Nhật mấy lần phản công, nhưng không được, lại bị chết hại rất nhiều.

ĐÁNH NHAU Ở GẦN THIÊN-TÂN

Nam kinh, 21-8 — Luôn mấy hôm nay, đội tiền phong quân Tàu đánh nhau với quân Nhật dữ dội ở cạnh đường xe lửa Thiên tân — Phố khẩu. Ở trong thành Thiên tân cũng nghe thấy tiếng súng.

Một đội quân Nhật mặc quần áo Tàu, trưa 18 Aout, từ thành Ba lý, quân áo tấn thích rất về Thiên tân.

Ở Lương vương trang hiện cũng đang đánh nhau to.

THÁI ĐỘ LIỆT CƯỜNG ĐỐI VỚI TRUNG—NHẬT

Nga — Tin Thượng hải nói hơn 22 phi công Nga, phần nhiều ở Buriates, sắp đến Thượng hải, và 9 chiếc máy bay của Nga đã tụ họp một chỗ để đi từ Thượng hải qua Lan châu, Tây an. Lại cũng có rất nhiều máy bay Nga sắp sửa từ Thượng hải qua Sin Kiang.

Lãnh sự mới nước Nga đã sang đến Đông kinh. Ông có tuyên bố với các báo rằng không thể nói rõ thái độ của Nga đối với cuộc xung đột Trung Nhật.

Mỹ — Thủy sư đô đốc Yarnell, tổng chỉ huy hạm đội Mỹ tại Viễn-đông đã đề nghị với phó thủy sư đô đốc Hasegawa hợp tác với thủy quân Nhật mà bảo các máy bay Tàu bay qua tô-giới công cộng hay hay quaisông Hoàng-Phố.

Lãnh sự Mỹ tại Thượng-hải cực lực phản đối việc Tàu và Nhật kiểm sát binh bộ trên sông Hoàng-Phố là con đường giao thông duy nhất từ Thượng-hải tới bể.

Ý — Lãnh sự Ý hội đàm rất lâu với Ngoại trưởng Nhật. Người ta chưa biết một tin gì về cuộc hội đàm nầy.

Đức — Tòa lãnh sự Đức ở Đông kinh thường nhận được những bức điện tín của Chính-phủ Đức gởi sang nói dân Đức có về lo ngại về sự cuộc xung đột Trung-Nhật lan rộng ra — Vì quyền lợi, buôn bán của Đức ở Tàu lớn lắm, nên Đức không thể ủng hộ Nhật được.

Trời nóng giết người

Các nhà có con nít nên để ý

Lúc nầy khi trời đúc địa nóng nực, nên con người mà nhứt là trẻ em thường hay sanh ra ban cua, ban trắng, ban đỏ, ban đất, trái trời, trái rạ, trái giống, v. v... làm cho nóng nầy trong mình như lửa đốt, hay là cơn nóng cơn lạnh, miệng lưỡi khô khan khát nước, nhức đầu, tả chỉ rả hiệu, nếu không sớm trị để lâu nhập vào Tâm, Can, Tỳ, Phế làm cho nóng mê man, sốt, nói xàm, bất sức nguy hiểm cho tánh mạng vô cùng, hãy dùng thuốc THỐI NHIỆT TÁN hiệu ÔNG-TIÊN trong 5 phút hết liền. Chắc như vậy. Mỗi gói: 0$10.

Người kén xổ cách nào?

Dùng thuốc tiên xổ hiệu ÔNG-TIÊN cũng đủng vì không đắng không hôi, không phải ít, không đau bụng, khỏi cần kiêng cử, lúc dùng cứ việc ăn uống như thường, nó xổ vô cả đám dạnh phần do và sán lãi. Mỗi gói: 0$10

Thuốc ho bổ phổi hiệu ÔNG-TIÊN

Trị ho gió, ho phong, ho suyễn, ho cảm, ho ban, ho có đàm hoặc không đàm cũng đàn bà có thai mà ho, ho sản hậu, dùng tiền thuốc nầy, qui Ngài cũng cả vui lòng khen tặng vô cùng. Mỗi gói 0$10. Có bán khắp nơi và hai chỉ cuộc Saigon, 228, rue d'Espagne, Dakao, 136, Boulevard Albert 1er bán chạy nhứt.

Lời kêu của giáo sư Nghệ-an

Chính phủ lấy việc khai hóa quốc dân — nhứt là dân quê — làm hệ trọng, mà trong việc giáo dục ở thôn quê, còn lắm chỗ đáng phàn nàn, như thôn quê ở Nghệ an có 2 điều khuyết điểm:

1) Hầu hết các trường liên hương tạm thiết ở đình, đền, không đủ chỗ cho học trò ngồi, mà cũng không đủ giáo sư dạy. Các trường nhà quê, từ lúc cải cách đến nay, trường nào cũng đông học trò; có trường tới 80,90, mà chen chúc trong 3 gian nhà chật hẹp, bàn ghế không đủ, phải nằm bẹp dưới đất, thầy giáo thì một mình xoay được lớp tư, hỏng lớp năm, bảo được trò nầy học vần nầy, thì trò kia quên mất vần kia. Xoay toát mồ hôi, nói khan cả họng, mà không kịp giờ!

2) Thầy giáo xoay xở nhể nhải, đem giọt mồ hôi, giốc cả hơi thở đổi bát cơm rau, mà nào có đủ! Tình cảnh sinh hoạt của một thầy giáo, như trong gia đình có 4 miệng ăn (2 vợ chồng, 1 con, 1 đứa ở) mà lương 1 tháng 8$, giá hạc lại quan 6 tiền, giá lúa 10 quan một chục, thì với số lương 8$ hay 44 quan 8, chỉ mua được 40 chục rưỡi lúa là hết kiệt. Phải bữa cơm, bữa cháo lõng mới đủ sống trong 30 ngày ăn lại!

Tình hình trường vụ là thế. Tình cảnh giáo sư lại là thế. Cơm đói, ăn lạt, thế là kiệt cả số lương 8$. Mà ngoài ăn, còn phải mặc, phải bó buộc giữ cho lành, không thì bị các quan thanh tra quở; mà ngoài mặc, còn trăm vạn việc khác.

Tình hình hiện tại, thân phận thầy giáo, rõ đáng là hạng đào thải trong xã hội, mà trái lại trách nhiệm thầy giáo lại nặng nề. Hay xin dẫn một đoạn trong sách « Sư phạm khái yếu »: « Thầy phải làm việc, phải cúc cung tận tụy với chức nghiệp; vì đấy là nghĩa vụ của thầy, đấy là trách nhiệm của thầy đối với quốc gia, xã hội, với tất cả mọi người đã phó thác công việc giáo huấn quốc dân cho thầy ».

Đấy, công việc của thầy giáo có ảnh hưởng đến quốc gia, xã hội là thế, thì thầy phải hết lòng làm việc vì nghĩa vụ. Mà như tình cảnh trên thì thầy giáo bạc bẽo biết bao!

Mong chính phủ soi xét.

MỘT THẦY GIÁO

THƠ TÍN

Cùng ông Ng. tam Ngũ, Đông bàng, Điện bàn, Quảng nam

Việc đã đến quan, như có đều ức thì bẩm lên Tòa Tỉnh.

Ô. Xuân Sơn, Phù cát, Bình định

Chuyện tranh cử, mua tiệm, đãi tiệc... là thường lắm, cốt nhứt là bọn cử tri biết thận trọng là thắm; chớ cử rồi mới nói, không ăn thua gì.

Maison Việt quảng Tourane

Được manda 3$63 trả tiền báo đại lý rồi.

Ô Mai văn Ba, Ngọ sơn, Thanh hóa

Được mandat để trả dần tiền báo số đến 28 2 38 còn thiếu 0$57

(Xem tiếp qua trang 4 cột 5)

Tin làng báo

1) « *Saigon Tiểu-thuyết* » do ông Phạm-ngọc-Thọ chủ bút, ông Tôn-thất-Quế quản lý, đã ra số đầu ngày 21 Aout.

Báo ra ngày thứ bảy, giá mỗi năm 5$00, 6 tháng 2$50, mỗi số 0$10. Tòa soạn ở số 29 rue Verdun, Saigon.

2) « *En Avant!* » ở Hanoi, do ông Ngô-lê-Động làm chủ nhiệm cũng đã ra số đầu.

Báo quán ở số nhà 35, rue des Etoffes — Hanoi. Giá bán mỗi năm năm 1$50, 6 tháng 0$75, 3 tháng 0$40, mỗi số 0$03.

Bản báo có lời chào mừng 2 bạn đồng nghiệp và giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

Sách tặng

Hiệu Mai-linh ở Hanoi (57, rue Phúc kiến) mới rồi có gởi tặng Bản báo quyển « *Hòn máu bỏ rơi* ». Sách nầy do ông Phạm-huấn-Chương soạn, đã được giải thưởng của báo « Đuốc nhà Nam »; dầy 244 trang, giá bán 0$63.

Vậy có lời cám ơn hiệu Mai linh và giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

ĐÀN ÔNG THẬN HƯ

THUỐC LƯỠNG NGHI BỔ THẬN

của Lê-huy-Phách là thứ thuốc « bổ thận » hay nhất ở xứ này!

Thận là cơ quan hệ trọng cho sự sinh dục của đàn ông. Thận suy sinh nhiều chứng: đau lưng, váng đầu, rụng tóc, mờ mắt, ù tai, thân thể đau mỏi, buồn bã chân tay, tiểu tiện khi trong khi vàng, tinh khi loãng... hoặc sinh ra mộng tinh, di tinh, hoạt tinh, nhiệt tinh, lãnh tinh, liệt dương. Các bệnh này đều làm kém đường sinh dục.

1) *Di tinh.* — Khi cường dương, không cứ lúc nào, tinh khí không kiên được, mà tiết ra.

2) *Mộng tinh.* — Khi ngủ tưởng giao hợp với đàn bà, tinh khí cũng ra.

3) *Hoạt tinh.* — Tinh khí không kiên. Khi giao hợp tinh khí ra mau.

4) *Nhiệt tinh.* — Tinh nóng.

5) *Lãnh tinh.* — Tinh lạnh.

6) *Tinh khí bất sạ nạp tử cung.* — Tinh khí rả rỉ rỉ, không bắn vào tới tử-cung.

7) *Liệt dương.* — Gần đàn bà mà dương không cương được.

8, *Sau khi khỏi bệnh phong tình.* — Đau lưng, rụng tóc, váng đầu, khắp thân thể đau mỏi, ướt qui đầu, tiểu tiện có ít vẩn...

Có các bệnh kể trên dùng LƯỠNG NGHI BỔ THẬN số 20 của LÊ-HUY-PHÁCH đều khỏi cả. Bệnh lâu năm lắm cũng chỉ dùng tới 2, 3 hộp đã thấy hiệu nghiệm lạ thường! Giá 1$00 một hộp.

Thuốc này bào chế rất công phu có vị phải tẩm phơi hàng tháng để lấy dương khí; Có vị phải chôn xuống đất đúng 100 ngày để lấy thổ khí. Thuốc này làm toàn bằng những vị thuốc làm cho thận bộ được sinh khí, cố tinh, và đắt nhất là vị « bổ cần thận ». Công hiệu của thuốc này không phải là nhỏ vì nó giúp cho mọi người được hoàn toàn như ý!

ĐÀN BÀ BẤT ĐIỀU KINH

Uống 1 hộp thuốc «Điều-Kinh» của LÊ-HUY-PHÁCH khỏi ngay

Kinh hành khi lên tháng, khi xuống tháng, hoặc 2, 3 tháng mới hành kinh một lần, hay thấy kinh 2, 3 lần trong một tháng... tức là kém huyết mà mắc bệnh bất điều. Kinh đã không điều, còn sinh ra nhiều chứng: váng đầu, ù tai, choáng mắt, mỏi xương sống, ăn ngủ không điều hòa...

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1$50. Riêng dùng cho các bà đã có chồng mà mắc bệnh bất điều. Dùng một hộp thuốc này kinh điều ngay, lại mau có thai.

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT số 21 giá 1$00. Riêng dùng cho các cô chưa có chồng. Dùng một hộp thuốc này kinh nguyệt điều hòa, tăng thêm sức lực, khỏe mạnh luôn luôn...

LÊ-HUY-PHÁCH

N° 149, RUE DU COTON, 149 — HANOI

ĐẠI LÝ Ở TRUNG-KỲ. — Thanh hóa: Thái Lai 72 Route Bố thủy. Vinh: Đình Huy 80 phố ga. Huế: Văn Hóa, 28 Paul Bert. Qui Nhơn: Trần văn Thắng Av. Khải định. Quảng-Ngãi: Lợi-Hưng Route Coloniale; Nhatrang: Ng. đình Tước Tailleur Tonkinois. Tuy hòa: Ng. x Thiều. Đalat: Nam Nam dược phòng. Phan-rang: Hoàng Tô-sơn Phanri: Ích sanh-dược-cục. Faifoo: Châu-Lâm, 25, Pont Japonais. Pleiku, Thái quang Khanh. Và khắp các tỉnh lớn Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mên đều có đại lý cả.

TA NÊN ĐỂ Ý

Ta nên biết rằng, Bệnh đau mắt là một bệnh rất nguy hiểm cho ta, vì ta rất ưa của lấy hai con mắt của ta là bộ trọng, hễ ta thấy mắt đỏ nóng có nhớ tay mắt giá, vân vân, thì đừng ngay thuốc đau mắt số 5 giá 0$15 1 lọ, mà đau mắt có Màng có Mộng, tốt mắt, đau mắt hột (Trachoma) thì dùng thuốc đau mắt số 9, giá 0$20 1 lọ. các bệnh đau mắt này đã nặng thế nào nữ tin dùng thuốc của HOÀNG-VĂN-ÁP 47 Ninh-Xá Bắc-Ninh (Tonkin) thế nào cũng mau khỏi, khi mua phải nhận kỹ lọ nào không có tên HOÀNG-VĂN-ÁP là không chính hiệu. THUỐC CAI NHA PHIẾN. Nếu các ngài muốn bỏ thuốc, phiện mà được mau chóng, người lại không một nhọc, khi bỏ được rồi lại không sinh bệnh, thì chỉ uống ngay thuốc cai hiện là bỏ ngay được. Thuốc này khi đã bỏ được rồi, hễ trông hay hít mộ điều vặt là khinh mau mửa, giá 1$00 1 lọ, nhẹ chỉ 5 lọ, mà nặng thì 10 lọ là chẳng, xin các ngài đọc bài này làm ơn giới thiệu đáp bộ vì các thứ thuốc có ích cho đồng-bào, các thuốc này đã có tiếng xưa nay, thực thế đó, khi mua gửi lĩnh hóa giao ngân, có bán ở Lê-Nam-Hưng Phan-thiết, Quảng-lợi chợ Gềm, Phú-mỹ, Mai-Linh, 99, Avenue Paul-Doumer Haiphong, Cần đại-lý Huế Saigon, vân, vân.

TRỊ TẬN GỐC

Tuyệt nọc các chứng bịnh

Phong tình

Chỉ có thuốc

SƯU - ĐỘC BÁ - ỨNG - HOÀN

HIỆU

ÔNG - TIÊN

hay hơn hết, bất
cứ bịnh nặng nhẹ lâu mau
thế nào, dầu cho độc đã nửa thuốc

SƯU - ĐỘC BÁ - ỨNG - HOÀN

Hiệu ÔNG-TIÊN cũng tống lôi gốc
độc ra dứt tuyệt khỏi căn
trừ cũng không hại
sanh đục không
hành bịnh
nhơn

Cam đoan chắc chắn, trăm người không
sai một (chắc như vậy).

ĐÓN COI SỔ BÁO TỚI

hức thơ ở Pháp-quốc
gởi về khen tặng

Có bán khắp nơi

THƠ-TÍN

Ô Ng. đức Du, Sơn tỉnh, Quảng ngãi
Được mandat 3$ trả đến tiền báo hết đến 15-10-37 của thiếu 2$20.

Ô. Võ Giáo, Trường thành, Tuyên
Được mandat 5$ trả đến tiền báo hết đến 31-7-38 của thiếu 0$07.

Ô. Tả đăng Nghị, Quảng nam
Được mandat 5$ trả đến tiền báo hết đến 10-10-37 của thiếu 1$.

Ô. Phạm văn Kỳ, gare Kim Li
Được mandat 5$ trả đến tiền báo hết đến 20-6-37 của thiếu 0$17.

Ông Hồ Tăng, Sơn Kỳ
Được mandat 2$50 đến 31-1-38 của thiếu 0$50.

T. B.

HẾT KHÍ LỰC Chính rất cần thiết, rất chóng hiệu hiệu, khiến vô hàn đắt.
Giá đồng thuốc: PANSIAN PILS Giá bán 2 $ một năm
đã hàn khiến năm

LẬU CÓ MỦ
Đau cùng bộng quang, rung hàn gốt, nóng giấy chảy mủ, nên nên.
Giá đồng thuốc: BLENNOR, GONEY - 2 $

TIÊM LA Chính rất cần thiết, hiệu hiệu, hàn đắt, dễ đau, theo khi đã chính
Dùng thuốc COMPRIMÉS de GONEY dùng thay thuốc 606 và thuốc tiêm rất hợp Chữa bệnh này dùng thuốc gì cũng không khỏi, dùng thuốc này thì rất hiệu hiệu.
Hộp năm mươi viên : 2 $
Gởi kín đáo và recommandée nếu hiệu nhận được tiền, chèque hay mảng đa. Muốn gởi theo lối lĩnh hóa giao ngân, hàm trung thư hỏi mua thuốc độ xuất số tiền giá thuốc.
Viết thơ mua thuốc và hỏi cách biến và tin chỉ bảo tại:
Pháp GONEY, 18, Rue d'Aubagne, M. MARSEILLE
Chính thuốc : các hiệu chế tiền.

Dia hát VICTOR

Phụng - Hào 1937

Miles Phùng-Hà, Tư-Sọng.
M.M. Năm-Châu, Tư-Ủt ca nhiều bản mới đặc sắc. Dia hát hệ Saigon TÂN-THÀNH-BAN danh tiếng nhất ở Nam-kỳ, Hướng-đạo, hát Cao-Miên, đờn ngũ âm.

Đại-lý dia VICTOR, máy hát DOUGLUS và máy VICTROLA

RCA

LÊ-VĂN-TÀI
82 -:- rue G. Gugnemer -:- 82
SAIGON

Núi Ngự sông Hương có thú chi vui...

Dia hát

điệu HUẾ

TUYỆT-DIỆU đến bực nào,
Quí ngài đã rõ.

Nay xin giới thiệu thứ máy hát mới về, giáng đẹp, trên nắp để được 8 dĩa, đi đâu mang theo rất tiện, chạy hết dĩa máy tự đứng, giấy thiếu lớn (22mm) mà giá chỉ có 15$.

Mme H. Richard, 87, rue Gia-long, HUẾ
ĐẠI-LÝ Ở TRUNG-KỲ
máy và dia hát BEKA
Các thứ đồn tây của hiệu COUESNON - Paris
Có cả máy chụp hình và ciné bán giá như bên Pháp
CATALOGUES biếu không

Các Ngài nên DÙNG
những RƯỢU HẢO-HẠNG
làm ở bên PHÁP

Rượu vang hảo-hạng *BORDEAUX* trắng và đỏ
Rượu vang tốt *BOURGOGNE* « Chauvenet »
Rượu bọt *MOUSSEUX* comte de *VILLIERS*
Rượu sâm-banh *CHAMPAGNES CHARLES HEIDSIECK* ou *LOUIS D'ARZELLES*
BÁN Ở HIỆU

POINSARD & VEYRET

HAIPHONG — HANOI
và các hàng tạp-hóa to.
Représentant pour l'Annam
Trần-Cương — Rue Verdun -:- TOURANE

NHÂN-TẠO-HUYẾT
BỔ-HUYẾT-SÁT-TRÙNG

Bổ-dưỡng thân-thể — Lọc sạch máu bẩn - Làm cho khí-huyết sung-túc — Công-dụng đặc biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MAI, và các chứng sài, lở, ghẻ — Già suy yếu, trẻ ít ăn, xanh xao - Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở cử dùng chóng đỏ da, mau trở lại tươi đẹp.

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

CHO

CỐ-TINH BỔ-THẬN
THẬN-HƯ — DI-TINH

CHUYÊN-TRỊ : Di-tinh, mộng-tinh, hoạt-tinh — Khi sơ phát : đau lưng, mỏi vai, mắt hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng ráo, môi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức nghĩ ngợi liên miên, chiêm bao mộng-mị vân vân.... Dù nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc này là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những bức thơ minh-tạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO-HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE — HANOI như sau :

« .... Thuốc này lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây qui, « trong đó có vị NHÂN-SÂM, chế theo phương-pháp bào-chế Thái-« tây, hợp dụng cho người Annam có thể bồi khí huyết, tăng sức « khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouge du sang) tươi tốt « trong sạch và sát trừ được vi-trùng lậu, giang mai ».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỔ-THẬN :

« .... Thuốc này không có chất độc, tinh chế toàn nguyên liệu « rất qui như SÂM mật ong v. v..., trị chứng đau thận di-tinh ».

NGỦ-TINH DƯỢC-PHÒNG
N° 114 — Hàng-Bông — HANOI

BỘ BA !...

MUỐN : TỐT, LỢI, RẺ

XIN ĐỂ Ý MÀ DÙNG :

1) DẦU XĂNG (ESSENCE)
2) DẦU NHỚT (HUILE)
3) MỠ (GRAISSE)

Có dùng mới biết ;

SHELL

SHELLCOOL
SHELL A CYL
HUILE SHELL
GRAISSE SHELL

Biết chắc dùng mãi.
Đâu đâu cũng sẵn có
SHELL

SỐT RÉT LÂU NGÀY RẤT CÓ HẠI ĐẾN THÂN THỂ

PHÁT - LÃNH - HOÀN ĐẠI - QUANG

Trừ khỏi bệnh sốt rét rất hay,— Phàm những chứng sốt rét có cơn, sốt rét lâu ngày, sốt rét liên miên, sốt rét ngã nước, (rét rừng) rét nhiều nóng ít, hay là rét ít nóng nhiều, hết thảy các chứng thuộc về ngược tật, hễ uống thuốc Phát-Lãnh-Hoàn Đại-Quang đều khỏi hẳn, trừ tuyệt nọc rét, không khi nào phát lại. Nhứt là ở những mạn ngược, sơn lam chướng khí rất nặng, nên hay sinh ra chứng rét rừng, nếu trừ sẵn thuốc này mà phòng thân thì chẳng lo chi hết.

Mỗi lọ giá. . . . . 0$10 — 12 lọ giá. . . . . 1$00

KHẮP CÁC NƠI TRONG CÕI ĐÔNG-PHÁP ĐỀU CÓ ĐẠI-LÝ

ĐẠI - QUANG DƯỢC - PHÒNG

29 — PHỐ HÀNG NGANG — HANOI — GIAY NOI SỐ : 805

Tiểu-thuyết « Sư Đồ Quái Hiệp » đã ra số 7 đã biếu không. Xin nhớ đón xem.

Imprimerie TIẾNG-DÂN HUẾ

Le Gérant HUYNH-THUC-KHANG